

25.1.8

9b (איחוקש חיזון לפנימי) → 10b (ר"ש אומר שעירי)

1. מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה': ויקרא י, יז
2. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדשו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה': שמות כח, לח
3. והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יקנוק את משה: ויקרא טז, לד
4. וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיתכם קדש קדשים הוא לה': שמות ל, י
5. אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מגדריכם וגדבתיתכם לעלתיתכם ולמנחתיתכם ולנספיתכם ולשלמיתכם: במדבר כט, ט
6. סלה כל אבירי אדני בקרבני קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: איכה א, ט
7. שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיתם: במדבר כט, יא

- I Analysis of 2nd opinion in 'ד' משנה ד' (ר"ש) מכפר for טהור שאכל את הטמא, unlike ר"ח and ר"ה, each distinct
- a Source (ר"א בשם ר' אשעיא): v. 1 (ר"ח) as טהור וביהו, via ר"ח ניסן died on ר"ח, v. 2 (ר"ח) from עון: עון
- i ציץ is מרצה for טומאת הגוף (not טומאת הגוף) –
- ii So too: ר"ח טהור is מכפר for a case where the קודש was טמא, not the person eating it
- Challenge: perhaps ר"ח טהור is מכפר for עולין (like ציץ)
 - Answer: phrase is העדה – must be some sin of non-כהנים (as well as כהנים)
 - Challenge: since we infer from each other, why can't ר"ח טהור be מרצה for טמא and עולין (if ציץ broke)
 - Answer: v. 1 uses singular עון – ר"ח טהור is מכפר for only one thing
 - Challenge: let the ציץ be מרצה for both (for case where טומאה happened after ר"ח)
 - Answer: v. 1 uses אותה – only ר"ח טהור is מכפר for טמא
 - Answer2 (ר' אשי): v2 uses עון הקדשים; distinguishing ציץ (קדשים ולא עדה) from ר"ח טהור (ולא קדשים)
- b Source for ר"ח טהור (אין ידיעה בתחילה ובסוף): as per חמא ר' – ושעיר ר"ח – ושעיר רגלים
- i Just as: ר"ח טהור is מכפר for קדשים, so too רגלים טהור
- And it cannot: be for same as ר"ח, as per אותה
 - And it cannot: be for same as יוה"כ as per אחת בשנה (v. 3)
 - And it cannot: be for case of ידיעה בתחילה ובסוף – that is עולה ויורד
 - And it cannot: be for ידיעה בתחילה but not afterwards – that is "suspended" by רגלים טהור
 - Must be: for case of ידיעה, לא בתחילה ולא בסוף
- II Analysis of 3rd opinion in 'ד' משנה ד' (ר"מ): all 3 (ר"ח, רגלים, ושעיר חיזון) are מכפר for same thing – טומאת מקדש וקדשו
- a Source: per חמא ר' – ושעיר connects all שעירים to each other, following ר"ח טהור – same כפרה
- i Challenge: in the context of קדשים, we don't allow "daisy-chaining" of inferences
- Answer: they are all directly inferred from ר"ח טהור
- ii Challenge: in two cases (שבועות, יוה"כ), the text has no ו"ו
- Answer: all follows v. 5 – all מועדים (even ר"ח טהור, which is a מועד as per v. 6) are compared to each other
- b Note (ר' יוחנן): ר"מ agrees that ושעיר הנעשה בפנים stands alone:
- It: isn't מכפר for anything else, it only has one כפרה
 - And: nothing else is מכפר its כפרה (which is "suspending" ידיעה בתחילה but not yet aware) – as per v. 3
 - Supporting גרייתא ר"מ explicitly lists טמא את הטמא, טהור שאכל את הטמא, no ידיעה בתחילה and ידיעה בללא – but not "תולה"
- III Reassessing ר"ש' opinion and his exclusivity approach:
- a Backing:
- רגלים: v. 1 reads עון – it only works for one עון
 - רגלים ~ ר"ח: v. 1 reads אותה – only ר"ח טהור can work for its כפרה
 - רגלים ~ יוה"כ: v. 3 – אחת בשנה; this כפרה can only happen once a year
 - רגלים ~ יוה"כ: v. 3 – אחת – it can only accomplish one כפרה
 - Challenge: אחת is in reference to ושעיר הנעשה בפנים; the "outer" ושעיר should work for רגלים
 - Answer: v. 7 compares inner and outer שעירים